

pligtelse, der er tilstede, til enten at tilveibringe et færgen organiseret Politikorps eller ogsaa at ordne Brandkorpslet saaledes, at der derigennem fremkommer et særligt Politikorps.

Seg kommer derefter til det Spørgsmaal, der, som det var at forudsæ, har spillet en væsentlig Rolle under de stedfundne Forhandlinger, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes der skal forholdes ved Tilveiebringelsen af de fornødne Midler til at dække Udgifterne ved Brandvæsenet, et Spørgsmaal, der om mulig har faaet endnu større Dimensioner ved den Maade, hvorpaa den ærede sidste Taler (Seszen) tog det. Han satte, om jeg saa maa sige, Sagen paa Spidsen. Han førte, hvad i Virkeligheden allerede laa i Udtalelserne fra den ærede Landsthingsmand for 6te Kreds (W. Petersen), ud i dets yderste Konsekvenser. Dette kan forsaavidt kun være mig hørt, thi jeg kan ikke tro Andet end, at de Ytringer, vi hørte fra det ærede 2det Medlem for 10de Kreds, maa have bidragt flere af de ærede Medlemmer den Tro, den Overbevisning, tør jeg vel sige, at der virkelig er noget mindre Rigtigt i den Maade, hvorpaa han og, som som Følge deraf, ogsaa det ærede Medlem for 6te Kreds har betragtet dette Forhold. Der fremkom allerede fra det sidstnævnte ærede Medlem Ytringer, der gik i den Retning, at det hverken var en Kommune- eller en Stats Sag at træffe de fornødne Foranstaltninger paa dette Omraade, men den ærede Landsthingsmand tog som sagt ikke Konsekvenserne af denne sin Betragtning; tværtimod, han frasagde dem, idet hans Konklusion ikke var den, at hverken Kommunen eller Staten burde bidrage Noget til disse Udgifter, men kun den, at Forsikringskasserne havde den største Interesse og derfor burde bære den største og væsentligste Del af disse Udgifter. Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds var som sagt mere konsekvent; thi han opstillede den Paastand, at det hverken berørte Kommunens eller Statens Vel, hvorledes man ordnede disse Ting i Kommunen, det maatte være Forsikringskassernes Sag. Det ærede Medlem sagde rigtig nok, at der i hvert Fald kunde forhandles nærmere med Kommunen, og han syntes saaledes egentlig heller ikke om at vedkjende sig de yderste Konsekvenser af denne Opfattelse. Naar man nu opstiller den Paastand, at disse Forhold ikke vedrøre Kommunen eller Staten, men at de ere en privat Sag, som kun vedkommer de enkelte Private, hvis Eiendomme der er Spørgsmaal om at bevare imod Udsvaade; og det Forsikringskassernes, som har Interesse af, at Udsvaaden ikke griber om sig, saa maa jeg for mit Vedkommende være enig med det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Orenbøll) i, at denne Opfattelse er — jeg maa tillade mig at bruge dette Udtryk, thi det er min Mening — ganske skew. Seg tror ikke, at Nogen for Alvor vil kunne opstille den Sætning, at det skulde være Kommunen en ligegyldig Ting, hvorledes det gaar med

Sensyn til Udebrande, eller om Udebrand pde- legger en stor Del af Kommunens Eiendomme. Seg skal slet ikke henwise til, at Kommunen dog ogsaa er i Besiddelse af Gjenstande, som kunne angribes af Ild, men rent bortset herfra er det dog vel Noget, som man vil erkjende, at det ikke lader sig gjøre at trække en Udskillelse imellem de enkelte Borgeres Interesser i Kommunen og Kommunens Interesser. Det er i Sandhed ligesaa vel i Kommunens som i Statens Interesse, at Borgene saavidt mulig leve i en betrygget Tilværelse, at ei heller deres økonomiske Velvære og Eksistens sættes paa Spil, og her er desuden ikke blot Tale om det økonomiske Velvære, men der er ogsaa mange andre Interesser, om hvilke det gjælder, netop saadanne, som ikke kunne veies op med Penge. Seg tror isørigt ikke, at jeg behøver at gaa nærmere ind paa dette. Ogsaa i denne Henseende har jeg den ureguelig store Fordel at kunne stille mig paa det Bestaaendes Standpunkt, at kunne støtte mig til, hvad der har udviklet sig i en Række af Aar og hidtil har været anerkjendt fra alle Sider. Det er de Herrer, som komme med andre og nye Principer, som ville omstyrte det Bestaaende, det er dem, hvorn Bevisbyrden paahviler. Seg kan heller ikke lade det Argument gjælde, som det ærede Medlem for 6te Kreds (W. Petersen) gjen-tagne Gange og, som det syntes, med en vis Styrke kom tilbage til, nemlig at man i den kjøbenhavnske Brandlov har paalagt Brandforsikringerne et Bidrag, og at man derved skulde have anerkjendt Principet. Seg tror ikke at tage feil, naar jeg siger, at der i sin Tid, da denne Lov blev forhandlet, blev gjort opmærksom paa, at Forholdene i Kjøbenhavn vare af en noget anden Bessaffenhed, at der i alt Fald var den Forskjel tilstede, at man der forsaavidt ikke indførte noget Nyt, som den historiske Udvikling der netop var en ganske anden end den, som er tilstede i Kjøbstæderne. Man kan jo imidlertid spørge, om det dog ikke skulde være rigtigt at bryde med den hidtil bestaaende Tilstand, selv om man ikke vil paastaa, at det slet ikke vedkommer Kommunen, om Byen brænder af eller ikke, og gaa saa vidt, som det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Seszen), om det dog ikke skulde være billigt, saaledes som det blev fordret af det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (W. Petersen), at Brandforsikringskassernes skulde yde et væsentligt Bidrag til Uholdelsen af Udgifterne. Seg kan imidlertid ikke erkjende dette, fordi det ikke forekommer mig, at man derved opnaar noget Væsentligt. Den ærede Landsthingsmand har efter min Opfattelse svækket sin hele Grundbetragtning noget derved, at han ikke selv har troet at kunne gaa til den Konsekvens, som det ærede Medlem for 10de Kreds (Seszen) gik til, men det forekommer mig end yderligere, at han har viist det Uholdbare i den Maade, hvorpaa han opfatter Sagen, ved — jeg antager, at det var med beraad Su —